

مقررات داوری در قانون آیین دادرسی مدنی

مقررات داوری در قانون آیین دادرسی مدنی

مقررات داوری در قانون آیین دادرسی مدنی

داوری در قراردادهای، روشی جایگزین برای حل و فصل اختلافات است که طرفین با توافق بر آن، رسیدگی به اختلاف ناشی از قرارداد را به جای مراجع قضایی، به یک یا چند داور مرضی الطرفین ارجاع می‌دهند.

زمانی که طرفین یک قرارداد دچار اختلاف با یکدیگر می‌شوند، می‌توانند برای حل اختلاف از دو طریق یعنی مراجعه به «مراجع قضایی» و «داوری» استفاده کنند.

با توجه به این‌که افراد معمولاً به دنبال حل اختلاف خود در کوتاه‌ترین زمان ممکن و هزینه کمتر هستند، باید بدانند که بهترین راه برای حل و فصل اختلافات قراردادی، رجوع به داوری است.

داوری در قراردادهای، روشی جایگزین برای حل و فصل اختلافات ناشی از قرارداد است که طرفین با توافق بر آن، رسیدگی به اختلاف را به جای مراجع قضایی، به یک یا چند داور مرضی الطرفین ارجاع می‌دهند. این روش، مزایای متعددی نسبت به دادرسی در مراجع قضایی به همراه دارد.

اگر شما نیز از افرادی هستید که ترجیح می‌دهید اختلافات قراردادی خود را بدون مراجعه به مراجع دادگستری و صرفاً از طریق داوری حل و فصل کنید، باید بدانید که داوری در قرارداد شرایطی دارد.

باب هفتم از قانون آیین دادرسی مدنی تحت عنوان «داوری» به بیان شرایط قانونی داوری می‌پردازد.

باب هفتم قانون آیین دادرسی مدنی - داوری